

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 433/2014-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 24. júla 2014 predbežne prerokoval sťažnosť M. Š., zastúpeného advokátom Mgr. Ing. Pavlom Korytárom, Advokátska kancelária Korytár s. r. o., Sladovnícka 13, Trnava, vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu ochranu zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky v spojení s porušením čl. 1 ods. 1, čl. 12 a čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5 Obdo 42/2012 z 18. apríla 2013 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť M. Š. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 10. júla 2013 doručená sťažnosť M. Š. (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu ochranu zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) v spojení s porušením čl. 1 ods. 1, čl. 12 a čl. 20 ods. 1 ústavy rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 5 Obdo 42/2012 z 18. apríla 2013.

Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že v konaní vedenom na Okresnom súde Nitra (ďalej len „okresný súd“) pod sp. zn. 29 Zm 148/2007 sa L. K. (ďalej len „pôvodný žalobca“), žalobou z 26. októbra 2007 domáhal proti M. K. (ďalej len „žalovaný“), vydania zmenkového platobného rozkazu, ktorým by okresný súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť pôvodnému žalobcovi sumu 69 707,23 € s príslušenstvom.

Pôvodný žalobca žalobu odôvodnil najmä tým, že je majiteľom zmenky vystavenej žalovaným (dlžníkom) 2. júla 2004 v prospech A. H. [(veriteľa) ďalej len „remitent“], na zmenkovú sumu 2 100 000 Sk (69 707,23 €) s dátumom splatnosti 29. október 2004 a platobným miestom... (ďalej len „zmenka“), pričom remitent ako postupca a pôvodný žalobca ako postupník uzavreli zmluvu o postúpení pohľadávky z 26. októbra 2007, predmetom ktorej bol prevod zmenky vrátane všetkých práv s ňou spojených (v priebehu konania bola predložená aj zmluva o postúpení pohľadávky z 24. apríla 2008 uzavretá medzi pôvodným žalobcom ako postupcom a sťažovateľom ako postupníkom, predmetom ktorej bol ďalší prevod zmenky vrátane všetkých práv s ňou spojených, pozn.).

Keďže okresný súd bol toho názoru, že túto zmenku vystavenú na rad nebolo možné z remitenta previesť na pôvodného žalobcu postúpením (cessiou), ale iba prostredníctvom rubopisu (indosamentom), zmenkový platobný rozkaz pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie pôvodného žalobcu nevydal.

Pôvodný žalobca 18. júna 2008 predložil (založil) na okresnom súde „prívesok zmenky“ (allonge), na ktorom boli uvedené dva indosamenty.

Podľa prvého indosamentu remitent rubopisoval 26. októbra 2007 zmenku „sine obligo“ na rad pôvodného žalobcu.

Podľa druhého indosamentu pôvodný žalobca rubopisoval 24. apríla 2008 zmenku „sine obligo“ na rad sťažovateľa.

Na základe návrhu pôvodného žalobcu z 11. júna 2010 okresný súd uznesením sp. zn. 29 Zm 148/2007 z 8. júla 2010 rozhodol o pripustení sťažovateľa do konania na miesto pôvodného žalobcu.

Okresný súd po prerokovaní veci na pojednávaní a vykonanom dokazovaní rozsudkom sp. zn. 29 Zm 148/2007 z 22. júla 2011 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť sťažovateľovi sumu 69 707,23 € s príslušenstvom.

Krajský súd v Nitre (ďalej len „krajský súd“) však na základe riadne a včas podaného odvolania (riadneho opravného prostriedku) žalovaným rozsudkom sp. zn. 26 CoZm 5/2011 z 1. marca 2012 rozsudok okresného súdu sp. zn. 29 Zm 148/2007 z 22. júla 2011 z dôvodu nepreukázania aktívnej vecnej legitímácie sťažovateľa, resp. z dôvodu, že zmenka indosamentmi na sťažovateľa prevedená nebola, zmenil tak, že žalobcu zamietol.

Sťažovateľ síce podal proti rozsudku krajského súdu sp. zn. 26 CoZm 5/2011 z 1. marca 2012 dovolanie (mimoriadny opravný prostriedok), toto dovolanie však najvyšší súd rozsudkom sp. zn. 5 Obdo 42/2012 z 18. apríla 2013 zamietol. Tento rozsudok najvyššieho súdu nadobudol právoplatnosť 27. mája 2013.

Sťažovateľ porušenie označených základných práv odôvodňuje okrem iného takto:

«... Ad 1.: K názoru Porušovateľa, že privesok zmenky, na ktorom je rubopis vyznačený s touto zmenkou nebol nikdy vôbec spojený, nakoľko bol súdu doložený dodatočne

K uvedenému tvrdeniu Porušovateľa v prvom rade treba uviesť, že... zmenka ako taká je pevne pripojená (kancelárskou zošivačkou) s priveskom zmenky, na ktorom sú vyznačené rubopisy, v zmysle ktorých dňa 26. 10. 2007 došlo k prevodu (rubopisovaniu) zmenkových práv sine obligo najprv na rad L. K. a následne dňa 24. 04. 2008 sine obligo na rad M. Š. -Sťažovateľ. O pripojení privesku k zmenke svedčí úradný záznam zo dňa 18. 06. 2008. Privesok k zmenke obsahuje všetky obligatórne náležitosti požadované ZZŠ s poukazom na ust. § 13 ZZŠ. Predmetný privesok pritom obsahuje dva samostatné jednostranné adresované právne úkony indosantov, ktoré predstavujú písomné vyjadrenie prejavu ich vôle rubopisovať zmenku na oprávneného nadobúdateľa, t. j. ku dňu 26. 10.

2007 na rad L. K. a ku dňu 24. 04. 2008 na rad Sťažovateľa. Je zrejmé, že príviesok zmenky obsahujúci uvedené právne úkony je prejavom vôle indosantov smerujúci k prevodu zmenky, t. j. k vzniku takých následkov, ktoré zákon s takýmto prejavom spája. Navyše tieto úkony vyjadrujú okamih, ku ktorému zamýšľané právne následky mali prejavom vôle indosantov nastať. Ide pri tom o platné právne úkony, ktorých následkom je prevod zmenky, resp. zmenkových práv. Prevod zmenky indosamentom nastane už v prípade, ak sú splnené formálne predpoklady stanovené ZZŠ na prevod zmenky rubopisom, t. j. k prevodu dôjde už splnením formálnych kritérií. V uvedenom prípade boli bez ďalšieho splnené formálne predpoklady na prevod zmenky rubopisom a preto je nesprávny záver Porušovateľa o nedostatku aktívnej legitímácie Sťažovateľa z dôvodu, že k prevodu zmenky rubopisom nikdy nedošlo, nakoľko bol súdu predložený dodatočne. Takýto záver Porušovateľa je nedôvodný najmä vzhľadom na formálne požiadavky ZZŠ na prevod zmenky indosamentom, ktoré boli v tomto konkrétnom prípade splnené, o čom svedčí aj príviesok k zmenke pevne pripojený, pričom príviesok k zmenke je možné pripojiť kedykoľvek (Z. Kovařík, Směnka a šek v České republice, 5 vyd., s. 135). Sťažovateľ tak v konaní uplatnil zákonom aprobovaný postup prevodu zmenky indosamentom, indosament obsahuje formálne náležitosti požadované zákonom, je vyznačený na príviesku, ktorý je pevne spojený so zmenkou. Z uvedeného je zrejmé, že boli splnené tak formálne ako aj materiálne predpoklady prevodu zmenky indosamentom, čím nastali skutočnosti, s ktorými zákon spája prevod zmenkových práv, zmenka bola indosovaná zákonom dovoleným spôsobom a to aj s poukazom na ustálenú judikatúru Najvyššieho súdu Českej republiky, a to judikát 29 Odo 903/2003 v zmysle ktorého skutočnosť, že je zmenka uložená v súdnej úschove pritom žalobcovi nebráni dostaviť sa na súd a rubopisy na zmenke vyznačiť, ako aj rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR, 29 Cdo/1510/2008 zo dňa 29. 10. 2008 (ako aj Rozhodnutie súdu 29 Cdo 5052/2007): „... námietku žalovaného, že zmenku nemožno indosovať v dobe v jej uloženia „v depozite“ súdu, uznal súd neopodstatnenou, keď prevod zmenky indosamentom je hmotnoprávny úkon účastníka konania, pričom žiadne ustanovenie zákona nebráni vykonať uvedený úkon v priebehu konania.“

Vzhľadom na vyššie uvedené je tak ústavne neudržateľný právny názor Porušovateľa, že listina označená ako príviesok k zmenke zo dňa 02. 07. 2004 nie je prívieskom ku zmenke v zmysle ust. § 13 ods. 1 ZZŠ.

Elementárnym posúdením zákonnej úpravy aplikovanej v uvedenom konaní nemožno dospieť k inému záveru ako k takému, že k prevodu zmenkových práv na Sťažovateľa došlo. Nemožno súhlasiť so záverom Porušovateľa, že indosament nebol napísaný na zmenku ani na list s ňou spojený (prívesok) (a preto nie je Sťažovateľ v konaní aktívne vecne legitimovaný), keď takýto záver z prejednávanej veci s poukazom na súdny spis nevyplýva. Naopak, zo spisu bez ďalšieho vyplýva, že zmenka je platná a prevoditeľná. Nakoľko v konaní na prvom stupni nebolo možné vydať zmenkový platobný rozkaz, súd bol povinný nariadiť pojednávanie, pričom v priebehu súdneho konania bol k zmenke pevne pripojený prívesok, prezentujúci vôľu indosantov previesť práva vyplývajúce zo zmenky a z ktorého vyplýva, že nastala skutočnosť, s ktorou zákon spája prevod práv. Taktiež ako Sťažovateľ niekoľko krát uviedol, prívesok pevne pripojený k zmenke je preukázaním prevodu zmenky indosamentom na nadobúdateľa a preto záver Porušovateľa o tom, že prívesok k zmenke pripojený nie je príveskom v zmysle ZZŠ je ústavne nekonformným výkladom, keď zmenka ako aj prívesok k nej pripojený splňajú formálne a materiálne požiadavky, prívesok je možné k zmenke pripojiť kedykoľvek, a to aj počas súdneho konania, pričom rozhodujúca je skutočná vôľa indosantov zmenkové práva prevádzať, čo bolo v danom prípade nepochybne splnené a pripojením prívesku k zmenke došlo ku konvalidácii postavenia Sťažovateľa a k odstráneniu hmotnoprávnej vady, ktorá bránila vydaniu zmenkového platobného rozkazu...

Vyššie uvedené zákonné ustanovenia sú podľa názoru Sťažovateľa jednoznačné, zrozumiteľné, dostatočne určité, pričom k uvedenej problematike zaujala stanovisko aj súdna prax (Porušovateľ vo viacerých svojich rozhodnutiach konštatoval, že vyznačiť rubopis na zmenke je možné aj počas súdneho konania ako aj to, že pre rozhodovanie súdu je rozhodujúci stav v čase vydania rozhodnutia - rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR, 29 Odo 1083/2004 zo dňa 14. 09. 2005...). Je preto neudržateľný názor Porušovateľa, že k prevodu zmenky na Sťažovateľa nedošlo, keď je zrejmé, že k prevodu zmenky došlo v súlade s formálnymi a materiálnymi požiadavkami na prevod zmenky indosamentom. Prívesok k zmenke s obsahom rubopisov bol k nej riadne (pevne) pripojený, možno ho k zmenke pripojiť kedykoľvek, rubopisy možno ako hmotnoprávny úkon vyznačiť aj počas súdneho konania, pričom rozhodujúca je vôľa indosantov previesť práva zo zmenky na nadobúdateľa. Taktiež je neudržateľný názor Porušovateľa, že listina k zmenke pripojená označená ako prívesok k zmenke nie je príveskom v zmysle ZZŠ, nakoľko táto

listina splňa všetky náležitosti požadované ZZŠ (aj keď bola súdu predložená dodatočne, s poukazom na ustálený názor, že prívesok je možné k zmenke pripojiť kedykoľvek, t. j. aj počas súdneho konania), tzn. nie je udržateľný názor Porušovateľa, že prívesok zmenky, na ktorom je vyznačený rubopis nebol vôbec nikdy so zmenkou spojený, nakoľko bez ďalšieho prívesok k zmenke pevne pripojený bol (o čom svedčí aj úradný záznam) a ako vyplýva z vyššie uvedeného ustáleného názoru, možno ho k zmenke pripojiť kedykoľvek. Máme tiež za to, že nie je správny názor Porušovateľa, že Sťažovateľ nie je aktívne vecne legitimovaný z dôvodu, že prívesok k zmenke na ktorom je vyznačený rubopis nie je príveskom v zmysle ZZŠ, nakoľko bol súdu predložený dodatočne, a to z dôvodu, že prívesok ako taký, na ktorom sú vyznačené rubopisy je formálne a materiálne správny a úplný, k zmenke riadne pripojený, preto nie je zákonný dôvod vyvodiť záver o neexistencii aktívnej legitimácii Sťažovateľa. Na prevod zmenky rubopisom pritom nie je rozhodujúci údaj o dátume prevodu, ale predovšetkým tri základné časti, ktoré musí rubopis obsahovať, a to: časť prevodná (transportná), ktorou dáva indosant najavo svoj úmysel zmenku prevádzat', ďalej časť, ktorá určuje indosatára (ako nového majiteľa zmenky) a poslednou základnou časťou je podpis indosanta/ov. Údaj o dátume prevodu zmenky je len možná (nie nutná) doložka rubopisu, ktorej význam spočíva v odstránení pochybností o čase, kedy došlo k prevodu zmenkových práv. Máme za to, že aj v prípade, ak by dokonca absentoval dátum prevodu zmenky je takýto prevod platný a účinný v zmysle ZZŠ a rovnako tak zastávame názor, že údaj o dátume prevodu zmenky nemusí byť dokonca pravdivý, ale musí byť dodržaná vnútorná logika zmenky (per analogium Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 30. septembra 2005, sp. zn. I M Obdo V13/2004.

Vzhľadom na uvedené možno Rozsudok... Porušovateľa, ktorým zamietol Dovolanie, považovať za svojvoľný a v priamom rozpore s relevantnými zákonnými ustanoveniami, čo podľa názoru Sťažovateľa zjavne vyústilo do porušenia základných práv Sťažovateľa...

Ad 2.: K posúdeniu otázky legitimácie účastníka konania

Sťažovateľ ďalej poukazuje na skutočnosť, že uznesením Okresného súdu Nitra č. k. 29 Zm/148/2007-79 zo dňa 08. 07. 2010 (dňa 27. 10. 2010 Krajský súd v Nitre uznesením, č. k. 15 CoZm/6/2010-89 potvrdil uznesenie Okresného súdu Nitra zo dňa 08. 07. 2010), ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 03. 01. 2011, bol pripustený do predmetného konania ako účastník konania na strane navrhovateľa, pričom dôvodom pripustenia je skutočnosť, že po začatí konania nastala skutočnosť, s ktorou zákon spája

prevod práv, t. j. že došlo k riadnemu rubopisovaniu zmenky na rad Sťažovateľa. Sťažovateľ má za to, že právoplatné uznesenie o pripustení zmeny účastníka konania nie je uznesením o vedení konania a preto bol Porušovateľ predmetným uznesením viazaný, vrátane v ňom uvedeného právneho názoru. V prípade, ak by prvostupňový súd (a následne odvolací súd), ktorý rozhodoval o pripustení zmeny účastníka konania na strane navrhovateľa (Sťažovateľa) za preukázané, že nenastala skutočnosť, s ktorou zákon spája prevod práv zo zmenky, nemohol by dokonca takúto zmenu pripustiť. Sťažovateľ má za to, že Porušovateľ bol viazaný aj právnym názorom judikovaným v predmetných uzneseniach, v zmysle ktorých bol Sťažovateľ pripustený do konania ako účastník na strane navrhovateľa, nakoľko rubopisovaním zmenky došlo ku konvalidácii jeho procesného postavenia v konaní...»

Vzhľadom na uvedené sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd po prijatí jeho sťažnosti na ďalšie konanie takto rozhodol:

„Základné právo Sťažovateľa podľa čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 1 ods. 1 a čl. 20 ods. 1 a čl. 12 Ústavy Slovenskej republiky rozsudkom Najvyššieho súdu SR zo dňa 18. 04. 2013 sp. zn. 5 Obdo/42/2012 porušené bolo.

Rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 18. 04. 2013 sp. zn. 5 Obdo/42/2012 sa zrušuje a vec sa vracia Najvyššiemu súdu SR na ďalšie konanie.

Najvyšší súd SR je povinný uhradiť Sťažovateľovi náhradu trov súdneho konania vo výške 275,94 EUR, k rukám právneho zástupcu sťažovateľa do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia...“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí senátu bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Predmetom sťažnosti je tvrdenie sťažovateľa o porušení základného práva na súdnu ochranu zaručeného v čl. 46 ods. 1 ústavy v spojení s porušením ustanovení čl. 1 ods. 1, čl. 12 a čl. 20 ods. 1 ústavy rozsudkom najvyššieho súdu sp. zn. 5 Obdo 42/2012 z 18. apríla 2013 tým, že ako najvyšší súd, tak aj krajský súd v rozpore s právne relevantnými ustanoveniami zákona č. 191/1950 Zb. Zákon zmenkový a šekový v znení účinnom v rozhodujúcom období (ďalej len „zmenkový a šekový zákon“) dospeli k právnomu názoru, podľa ktorého „indosamentmi“ uvedenými na „prívesku zmenky“ k jej prevodu na sťažovateľa nedošlo, dôsledkom čoho nesprávne právne uzavrel, že v právnej veci žaloby nie je daná aktívna vecná legitimácia sťažovateľa, a to napriek tomu, že otázka aktívnej vecnej legitimácie sťažovateľa bola už záväzne vyriešená vtedy, keď okresný súd uznesením sp. zn. 29 Zm 148/2007 z 8. júla 2010, ktoré nadobudlo právoplatnosť 3. januára 2011, súc toho názoru, že v priebehu konania nastala právna skutočnosť, s ktorou právne predpisy spájajú prevod práva, o ktorom sa koná, rozhodol o pripustení sťažovateľa do konania na miesto pôvodného žalobcu, čím bol sťažovateľovi žalobou uplatnený nárok na zaplatenie sumy 69 707,23 € s príslušenstvom arbitrárne odopretý.

V zmysle čl. 46 ods. 1 ústavy každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde...

V zmysle čl. 1 ods. 1 ústavy Slovenská republika je zvrchovaný, demokratický a právny štát. Neviaže sa na nijakú ideológiu ani náboženstvo.

V zmysle čl. 12 ods. 1 ústavy ľudia sú slobodní a rovní v dôstojnosti i v právach...

V zmysle čl. 12 ods. 2 ústavy základné práva a slobody sa zaručujú na území Slovenskej republiky všetkým bez ohľadu na pohlavie, rasu, farbu pleti, jazyk, vieru a náboženstvo, politické či iné zmýšľanie, národný alebo sociálny pôvod, príslušnosť k národnosti alebo etnickej skupine, majetok, rod alebo iné postavenie. Nikoho nemožno z týchto dôvodov poškodzovať, zvýhodňovať alebo znevýhodňovať.

V zmysle čl. 20 ods. 1 ústavy každý má právo vlastniť majetok. Vlastnícke právo všetkých vlastníkov má rovnaký zákonný obsah a ochranu...

Ústavný súd v súlade so svojou judikatúrou konštatuje, že obsahom základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) sú obdobné záruky, že vec bude spravodlivo prerokovaná nezávislým a nestranným súdom postupom ustanoveným zákonom. Z uvedeného dôvodu v týchto právach nemožno vidieť podstatnú odlišnosť (II. ÚS 27/07).

Citovaný čl. 46 ods. 1 ústavy je primárnou ústavnou bázou pre zákonom upravené konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky príslušných na poskytovanie právnej ochrany, a tým aj „bránou“ do ústavnej úpravy jednotlivých aspektov práva na súdnu a inú právnu ochranu zakotvených v siedmom oddiele druhej hlavy ústavy (čl. 46 až čl. 50 ústavy). Všeobecné súdy poskytujú ochranu plynúcu z citovaného článku ústavy tak, že postupujú v konaní súc viazané procesnoprávnymi a hmotnoprávnymi predpismi, dodržiavanie ktorých je garanciou práva na súdnu ochranu (I. ÚS 4/94).

Ústavný súd vzhľadom na svoju doterajšiu judikatúru považuje za potrebné tiež pripomenúť, že nie je zásadne oprávnený preskúmavať a posudzovať právne názory všeobecného súdu, ktoré ho pri výklade a uplatňovaní zákonov viedli k rozhodnutiu, ani preskúmavať, či v konaní pred všeobecnými súdmi bol alebo nebol náležite zistený

skutkový stav a aké skutkové a právne závery zo skutkového stavu všeobecný súd vyvodil. Úloha ústavného súdu sa vymedzuje na kontrolu zlučiteľnosti účinkov takejto interpretácie a aplikácie s ústavou, prípadne medzinárodnými zmluvami o ľudských právach a základných slobodách. Z tohto postavenia ústavného súdu vyplýva, že môže preskúmať rozhodnutie všeobecného súdu v prípade, ak v konaní, ktoré mu predchádzalo, alebo samotným rozhodnutím došlo k porušeniu základného práva alebo slobody. Skutkové a právne závery všeobecného súdu môžu byť teda predmetom kontroly zo strany ústavného súdu vtedy, ak by vyведенé závery boli zjavne neodôvodnené alebo arbitrárne, a tak z ústavného hľadiska neospravedlňiteľné a neudržateľné, a zároveň by mali za následok porušenie základného práva alebo slobody (mutatis mutandis I. ÚS 13/00).

Najvyšší súd v odôvodnení napadnutého rozsudku sp. zn. 5 Obdo 42/2012 z 18. apríla 2013 sa s námietkami sťažovateľa, ktorými v podstate odôvodňuje aj túto sťažnosť, vysporiadal okrem iného takto:

«... Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca - E. K... sa žalobou domáhal vydania zmenkového platobného rozkazu, ktorým by súd zaviazal žalovaného, aby zaplatil žalobcovi zmenkovú sumu 2 100 000 Sk, úroky vo výške 6 % ročne zo zmenkovej sumy od 30. 10. 2004 až do zaplattenia a trovy konania. Žalobca svoj návrh odôvodnil tým, že je oprávneným majiteľom zmenky vystavenej žalovaným. Ako remitent na zmenke je uvedený A. H... Zmenka bola vystavená dňa 02. 07. 2004 na zmenkovú sumu 2 100 000 Sk s dátumom splatnosti zmenky 29. 10. 2004... Ako žalobca bol uvedený E. K. Dňa 26. 10. 2007 bola uzatvorená zmluva o postúpení zmenky a zmenkovej pohľadávky medzi remitentom A. H. na strane postupcu a žalobcom (E. K.) na strane postupníka. Predmetom zmluvy o postúpení pohľadávky (cesia) sú práva zo zmenky vrátane celého príslušenstva z remitenta na žalobcu. Zmenku odovzdal remitent žalobcovi ako novému majiteľovi zmenky...

Dňa 18. 06. 2008 založil žalobca na súde privesok (alonž) zmenky, na ktorom boli v zmysle čl. I. § 13 (náležitosti blanko, blankoindosamenty) ods. 1 ZZŠ vykonané dva indosamenty. Podľa prvého indosamentu na privesku remitent zmenky A. H. rubopisoval dňa 26. 10. 2007 zmenku zo dňa 02. 07. 2004 „sine obligo“ na rad E. K. Podľa druhého indosamentu na privesku remitent zmenky E. K. rubopisoval dňa 24. 04. 2008 zmenku zo dňa 02. 07. 2004 „sine obligo“ na rad M. Š. Dňa 11. 06. 2010 podal žalobca návrh na zmenu účastníka na strane žalobcu z E. K. na M. Š. Uznesením zo dňa 08. 07. 2010,

č. k. 29 Zm 148/2007-79, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 03. 01. 2011 Okresný súd Nitra pripustil, aby z konania vystúpil žalobca L. K. a do konania na jeho miesto žalobcu vstúpil M. Š.

Predmetom konania sú práva a povinnosti zo zmenky, ktorú vystavil žalovaný dňa 02. 07. 2004 na rad remitenta A. H.

Dovolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvého stupňa, že zmenka zo dňa 02. 07. 2004 má všetky zákonom vyžadované náležitosti vlastnej zmenky podľa čl. I. § 75 Zákona zmenkového a šekového č. 191/1950 Zb. (ďalej len „ZZŠ“) v spojení s čl. I. § 76 (ak chýba náležitosť) ods. 1 a 4 ZZŠ. Súd prvého stupňa dospel k správne mu záveru, že zmenka je platná. Z dokazovania vyplynulo, že išlo o zabezpečovaciu zmenku. Žalovaný počas konania nenamietal, že predmetnú zmenku zo dňa 02. 07. 2004 vystavil a na zmenke je jeho vlastnoručný podpis.

Z obsahu spisu a z vykonaného dokazovania vyplýva, že žalobca v konaní preukazoval svoju aktívnu legitimáciu zmluvou o postúpení zmenky a zmenkovej pohľadávky zo dňa 24. 04. 2008, na základe ktorej mu bola postúpená pohľadávka vo výške 69 707,23 eur, ktorá vznikla zo zmenky vystavenej žalovaným dňa 02. 07. 2004, na ktorej bol ako remitent uvedený A. H. Touto zmluvou mala byť postúpená... zmenková pohľadávka ako aj samotná zmenka. V zmluve bol ako postupník uvedený žalobca a ako postupca L. K. Postupca nadobudol predmetnú zmenku a zmenkovú pohľadávku tiež na základe zmluvy o postúpení zmenky a zmenkovej pohľadávky zo dňa 26. 10. 2007 a pohľadávka mu bola postúpená postupcom - remitentom zo zmenky A. H.

Zo samotného návrhu na začatie konania, ako aj z obsahu oboch zmlúv o postúpení pohľadávky vzniknutej zo zmenky vyplýva, že pôvodný žalobca L. K. i žalobca M. Š. získali pohľadávku vzniknutú nezaplatením zmenky na základe zmluvy o postúpení pohľadávky teda cessiou. Ani v návrhu vo veci samej a ani v zmluvách o postúpení pohľadávky sa neuvádza, že by práva zo zmenky boli postúpené na základe indosamentu. Až po doručení vyjadrenia žalovaného k návrhu vo veci samej bol súdu predložený prívesok zmenky zo dňa 02. 07. 2004 vystavenej M. K... v prospech remitenta A. H. o zmenkovej sume 2 100 000 Sk, miestom vystavenia: bydlisko vystaviteľa s dátumom splatnosti zmenky 29. 10. 2004 a platobným miestom... (č. l. 30), na ktorom je uvedený:

1/ dňa 26. 10. 2007 „sine obligo“ rubopisujem na rad L. K., dátum nar.:..., bytom..., podpis indosanta A. H., bytom...,

2/ dňa 24. 04. 2008 „sine obligo“ rubopisujem na rad M. Š., dátum nar:..., bytom..., štátna príslušnosť SR, podpis indosanta L. K., dátum nar:..., bytom...

Zo spisu vyplýva, že originál zmenky bol súdu predložený a založený do trezoru dňa 29. 10.2007. Súčasťou tejto zmenky nebol privesok, na ktorom by bol vyznačený indosament zmenky, pričom prvý indosament z 26. 10. 2007, t. j. ešte pred prevzatím zmenky súdom (č. l. 9 Úradný záznam o prevzatí zmenky súdom). Ďalší indosament je zo dňa 24. 04. 2008, hoci zmenka bola odo dňa 29. 10. 2007 uložená v trezore Okresného súdu Nitra a v spise sa nenachádza žiaden úradný záznam, zo spisu to nevyplýva a ani to nikto netvrdil, že by bola vybratá z trezoru súdu poskytnutá k indosácii.

Podľa § 11 (prevod) ods. 1 ZZŠ, každú zmenku i keď nebola vystavená na rad, je možné previesť indosamentom (rubopisom) podľa čl. I. § 11 ods. 2 ZZŠ, ak uviedol vystaviteľ do zmenky slová „nie na rad“ alebo inú doložku rovnakého významu, možno previesť zmenku len vo forme a s účinkami obyčajného postupu (cessie).

Podľa čl. I. § 12 (indosamenty podmienené, dielčie a na majiteľa) ods. 1 ZZŠ indosament musí byť bezpodmienečný. Akákoľvek podmienka, na ktorej by bol urobený závislým, platí za nenapísanú.

Podľa čl. I. § 13 (náležitosti, blankoindosamenty) ods. 1 ZZŠ indosament je potrebné napísať na zmenku alebo na list s ňou spojený (privesok). Musí ho podpísať indosant (kto zmenku rubopisom prevádza).

Podľa čl. I, § 14 (prevodné účinky) ods. 1 ZZŠ indosamentom sa prevádzajú všetky práva zo zmenky.

Z citovaných ustanovení vyplýva, že indosament je zmenkovou doložkou a ak má mať pre zmenku význam, musí byť umiestnený priamo na zmenkovej listine, alebo na privesku k nej (analogy), tak ako to ustanovenie § 13 ods. 1 ZZŠ pripúšťa. Obvykle je indosament umiestnený na rube zmenky. Indosament je vo svojej podstate jednostranným prehlásením doterajšieho majiteľa zmenky, že práva z nej prevádza na majiteľa ďalšieho. Toto prehlásenie musí byť písomné a z hľadiska obsahu musí byť z neho zrejmé, že ide o prevod a na koho sa práva zo zmenky prevádzajú. Bude teda označený indosatár. Rovnako ako všetky ostatné doložky na zmenke musí byť i rubopis podpísaný. V tomto prípade pôjde o podpis indosanta, teda osoby, ktorá bola doteraz majiteľom zmenky. Prvým kto môže zmenku indosovať je remitent uvedený na líci zmenky. Ďalší rubopis je potom oprávnený podpísať indosatár vyplývajúci z predchádzajúceho rubopisu. Tým vzniká nepretržitá reťaz

jednotlivých rubopisov, ktorým sa dostáva zmenka až ku konečnému majiteľovi a práve tento sled za sebou nadväzujúcich rubopisov idúcich v nepretržitom rade legitimuje k výkonu práv zo zmenky.

Čl. I. § 13 ods. 1 ZZŠ definuje prívesok ku zmenke a to tak, že ide o list so zmenkou spojený. Z tohto ustanovenia je zrejmé, že vedľa zmenečnej listiny existuje iná listina (list papiera), ktorá sa k zmenke pripojí. Musí teda ísť o dve pôvodne oddelené súčasti, ktoré sú až dodatočne spojené, keď sa k pôvodnej zmenečnej listine táto listina prívesok) lepí, či inak pevne pripojí. Za prívesok nie je možné považovať oddelenú časť, oddelenú listinu - list papiera, ktorá nie je so zmenkou pevne spojená.

Zo zmenky založenej do spisu a z originálu zmenky založeného do súdneho trezoru vyplýva, že druhá strana zmenky je čistá a nie je na nej vyznačený žiadny rubopis. Prívesok zmenky, bol dodatočne doložený súdu, na ktorom je rubopis vyznačený s touto zmenkou nebol vôbec nikdy spojený, nakoľko bol súdu predložený až dodatočne, hoci prvý rubopis vyznačený na prívesku je zo dňa 26. 10. 2007, teda ešte pred založením do spisu a ešte predtým, keď sa zmenka nenachádzala na súde prívesok k zmenke nebol so zmenkou pevne spojený, a preto samostatná listina označená ako Prívesok zmenky zo dňa 02. 07. 2004 nachádzajúca sa na č. 1. 30 súdneho spisu, ktorá je oddelená od zmenkovej listiny a pripojená k zmenke (viď Úradný záznam na č. 1. 27 spisu) nie je príveskom ku zmenke podľa čl. I. § 13 ods. 1 ZZŠ. V tejto súvislosti Najvyšší súd Slovenskej republiky odkazuje aj na rozsudok Vrchného súdu v Prahe zo 14. 03. 1996 pod sp. zn. 5 Cmo 385/1995soroč5/1996, podľa ktorého príveskom ku zmenke podľa čl. I. § 13 ods. 1 ZZŠ nie je časť zmenečnej listiny len graficky oddelená. Prívesok je pôvodne samostatný list papiera, dodatočne k zmenečnej listine pevne pripojený. Ide o dve najprv samostatné ohraničené hmoty, následne pevne spojené, nie len priradené. Z uvedeného vyplýva, že v danom prípade nedošlo k prevodu predmetnej zmenky indosamentom (rubopisom). Preto M. Š. (žalobca) sa nestal majiteľom tejto zmenky a nevstúpil do práv a povinností pôvodného majiteľa zmenky A. H. Odvolací súd teda dospel k správneému záveru, že žalobca - M. Š. nie je osobou oprávnenou z predmetnej zmenky, nestal sa ňou ani na základe zmluvy o postúpení zmenky zmenkovej pohľadávky, keďže v zmysle § 11 ods. 2 Zákona č. 191/1950 Zb. je cesia prípustná len v prípadoch, z ktorých z textu zmenky vyplýva, že ju nie je možné prevádzať na rad, čo nie je tento prípad, a preto dospel k správneému právneému záveru o nedostatku aktívnej vecnej legitimácie žalobcu. Vecnou legitimáciou je stav vyplývajúci

z hmotného práva, kedy jeden účastník občianskeho súdneho konania - žalobca je subjektom hmotnoprávneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide, je aktívne vecne legitimovaný a účastník na opačnej procesnej strane - žalovaný je subjektom hmotnoprávnej povinnosti, je pasívne vecne legitimovaný. Nedostatok pasívnej vecnej legitimácie znamená, že ten o kom žalobca tvrdí, že je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti (žalovaný), nie je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti, o ktorú ide v konaní. Ak v konaní vyjde najavo, že žalobca nie je aktívne vecne legitimovaný, súd žalobu zamietne. Je preto nesprávny názor dovolateľa, že otázka aktívnej vecnej legitimácie bola právoplatne vyriešená rozhodnutím Okresného súdu Nitra z 08. 07. 2010, č. k. 29 Zm 148/2007-79 potvrdený uznesením Krajského súdu v Nitre z 27. 10. 2010, č. k. 15 CoZm 6/2010-89. Návrhu na realizáciu procesného nástupníctva je možné vyhovieť (§ 93 ods. 2, 3, 4 O. s. p.), ak sú preukázané formálne podmienky, že nastala právna skutočnosť, s ktorou právne predpisy spájajú prevod alebo prechod práva na iného, že sa táto právna skutočnosť týka práva alebo povinností doterajšieho účastníka konania a že nastala po začatí konania. Súd skúma, či táto právna skutočnosť je spôsobilá mať za následok prechod alebo prevod práva alebo povinností, o ktorých v konaní ide. Otázkou, či tvrdené právo alebo povinnosť, ktoré mali byť prevedené, alebo mali prejsť na iného existujú, alebo, že skutočne na iného prešli, alebo boli prevedené, sa súd môže zaoberať len v rozhodnutí vo veci samej, nie pri skúmaní procesného nástupníctva. Rozhodnutie súdu o zmene, resp. zámene účastníkov konania podľa § 92 O. s. p. v žiadnom smere neprejudikuje rozhodnutie súdu vo veci samej.

Dovolací súd súhlasí s tvrdením dovolateľa, že prevod zmenky indosamentom je možné i počas súdneho konania, keď je zmenka uložená v úschove, čo nebráni dostaviť sa na súd a vykonať rubopis na zmenke. V danom prípade však indosament, ako jednostranné prehlásenie majiteľa zmenky, že práva z nej prevádza na ďalšieho majiteľa, nebol napísaný na zmenku ani na list s ňou pevne spojeným (prívesok). Práva zo zmenky vystavenej dňa 02. 07. 2004 na zmenkovú sumu 2 100 000 Sk, s dátumom splatnosti zmenky 29. 10. 2004... vystavenej žalovaným a na ktorej je ako remitent uvedený A. H., neboli prevedené indosamentom. M. Š... preto nie je v danom prípade aktívne vecne legitimovaný.

Výrok rozsudku odvolacieho súdu, ktorý je napadnutý dovolaním je z uvedených dôvodov vecne správny, Najvyšší súd Slovenskej republiky preto dovolanie zamietol (§ 243b ods. 1 O. s. p.)...»

Ústavný súd však nemá v okolnostiach posudzovanej veci dôvod pochybovať o správnosti právneho záveru najvyššieho súdu, ktorý tak, ako aj krajský súd, právne uzavrel, že na základe „indosamentov“ uvedených na „prívesku zmenky“ k prevodu zmenky nedošlo, dôsledkom čoho nie je daná aktívna vecná legitimácia sťažovateľa. Tento záver v žiadnom prípade nemožno považovať za arbitrárny či zjavne neodôvodnený. Z namietaného rozsudku najvyššieho súdu totiž nevyplýva jednostrannosť, ktorá by zakladala svojvôľu alebo takú aplikáciu príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu.

V zmysle ustanovenia čl. I § 11 ods. 1 zmenkového a šekového zákona každú zmenku, i keď nebola vystavená na rad, možno previesť indosamentom (rubopisom).

V zmysle ustanovenia čl. I § 11 ods. 2 zmenkového a šekového zákona ak pojal vystaviteľ do zmenky slová „nie na rad“ alebo inú doložku rovnakého významu, možno previesť zmenku len vo forme a s účinkami obyčajného postúpenia (cesie).

V zmysle ustanovenia čl. I § 12 ods. 1 zmenkového a šekového zákona indosament musí byť bezpodmienečný. Akákoľvek podmienka, od ktorej bol urobený závislým, platí za nenapísanú.

V zmysle ustanovenia čl. I § 13 ods. 1 zmenkového a šekového zákona indosament treba napísať na zmenku alebo na list s ňou spojený (prívesok). Musí ho podpísať indosant (kto zmenku rubopisom prevádza).

V zmysle ustanovenia čl. I § 14 ods. 1 zmenkového a šekového zákona indosamentom sa prevádzajú všetky práva zo zmenky.

Najvyšší súd v napadnutom rozsudku plne zrozumiteľným spôsobom vysvetlil, z akého dôvodu nie je daná aktívna vecná legitimácia sťažovateľa, keď s poukazom na požiadavku spočívajúcu v tom, že prívesok musí byť so zmenkou spojený, uviedol, že keďže „prívesok k zmenke“ [počnúc od vystavenia zmenky, t. j. od 2. júla 2004 až do jeho (dodatčného) predloženia okresnému súdu, t. j. do 18. júna 2008 (zmenka bola

okresnému súdu predložená ešte 29. októbra 2007), pozn.] nebol so zmenkou nikdy spojený a z tohto dôvodu na základe „indosamentov“ uvedených na „prívesku“ k prevodu zmenky na sťažovateľa nedošlo. Podľa názoru ústavného súdu táto vlastná úvaha najvyššieho súdu nijako nevybočuje z ústavných medzí výkladu označených zákonných ustanovení.

Teda aj keď sa možno stotožniť s tvrdením sťažovateľa o tom, že previesť zmenku prostredníctvom indosamentov a tiež aj pripojiť k zmenke prívesok bolo možné aj potom, ako táto (zmenka) už bola predložená okresnému súdu, avšak ako to z napadnutého rozsudku najvyššieho súdu zjavne vyplýva, keďže „prívesok k zmenke“ bol opatrený (dvoma) „indosamentmi“ ešte pred jeho predložením okresnému súdu, t. j. v čase, keď prívesok nebol so zmenkou spojený, záver najvyššieho súdu o tom, že k prevodu zmenky indosamentmi na sťažovateľa nedošlo, podľa názoru ústavného súdu žiadne znaky arbitrárnosti či svojvôle nevykazuje.

Inými slovami, keďže prívesok k zmenke slúži predovšetkým na jej predĺženie pre prípad, že rub zmenky už nepostačuje na umiestnenie ďalších indosamentov (v danom prípade bola zmenka 29. októbra 2007 okresnému súdu predložená bez akýchkoľvek indosamentov, pozn.), pričom požiadavkou spočívajúcou v spojení prívesku so zmenkou sa sleduje zabezpečenie právnej istoty, že indosamenty uvedené už na prívesku k zmenke sa týkajú práve tej jednej určitej, a nie inej zmenky, názor najvyššieho súdu, podľa ktorého pre zriadenie „indosamentov“ na „prívesku“ ešte pred jeho predložením okresnému súdu, a tým pred jeho spojením so zmenkou, právne účinky prevodu zmenky na sťažovateľa nenastali, sa nijako neprieči obsahu, účelu ani zmyslu právne relevantných zákonných ustanovení.

Aj najvyššiemu súdu nemožno nič vytknúť, keď okolnosť právoplatného procesného rozhodnutia o pripustení sťažovateľa do konania na miesto pôvodného žalobcu uznesením okresného súdu sp. zn. 29 Zm 148/2007 z 8. júla 2010, ktoré bolo ako vecne správne potvrdené uznesením krajského súdu sp. zn. 15 CoZm 6/2010 z 27. októbra 2010, nepovažoval za takú, ktorá by bola prekážkou res iudicata pre následný záver najvyššieho súdu, ako aj krajského súdu o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie sťažovateľa, a tým pre zamietnutie žaloby.

V zmysle § 92 ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení účinnom v rozhodujúcom období (ďalej len „OSP“) ak po začatí konania nastala právna skutočnosť, s ktorou právne predpisy spájajú prevod... práv alebo povinností, o ktorých sa koná, môže navrhovateľ alebo ten, na koho boli tieto práva alebo povinnosti prevedené..., navrhnúť, aby do konania na miesto doterajšieho účastníka vstúpil ten, na koho boli tieto práva alebo povinnosti prevedené...

V zmysle ustanovenia § 92 ods. 3 OSP súd vyhovie návrhu, ak sa preukáže, že po začatí konania nastala právna skutočnosť uvedená v odseku 2, a ak s tým súhlasí ten, kto má vstúpiť na miesto navrhovateľa... Právne účinky spojené s podaním návrhu na začatie konania zostávajú zachované.

Najvyšší súd sa v odôvodnení napadnutého rozsudku opäť jasne, logicky a vyčerpávajúcym spôsobom vysporiadal aj s námietkou sťažovateľa spočívajúcou v tvrdení, že otázka jeho aktívnej vecnej legitímácie už bola záväzne vyriešená označeným právoplatným rozhodnutím okresného súdu o pripustení sťažovateľa do konania na miesto pôvodného žalobcu, keď najvyšší súd uviedol, že toto procesné rozhodnutie sa viazalo, resp. bolo obmedzené iba na preukázanie formálnych podmienok procesného nástupníctva pre účely občiansko-právneho súdneho konania, t. j. „indosamentov“, inak ako právnych skutočností spôsobilých mať za následok prevod zmenky, avšak nepredstavuje prekážku res iudicata pre záver z hľadiska neskoršieho rozhodnutia o veci (žalobe), podľa ktorého sa sťažovateľ (nový žalobca) prostredníctvom „indosamentov“ uvedených na „prívesku“ nestal nositeľom hmotno-právnych oprávnení vyplývajúcich zo zmenky (pozri už uvedené), a z tohto dôvodu nie je daná jeho aktívna vecná legitímácia, ktoré je podľa názoru ústavného súdu plne ústavne konformné.

Ústavný súd napokon pripomína, že do obsahu základného práva zaručeného v čl. 46 ods. 1 ústavy, ako aj práva na spravodlivý proces zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru nepatrí právo účastníka konania (dotknutej osoby) dožadovať sa toho, aby všeobecné súdy preberali alebo sa riadili výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorý účastník konania predkladá (II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03).

Vychádzajúc z uvedeného postup najvyššieho súdu pri odôvodňovaní napadnutého rozsudku nemožno podľa názoru ústavného súdu dávať do takej spojitosti s obsahom základného práva na súdnu ochranu zaručeného v čl. 46 ods. 1 ústavy, resp. práva na spravodlivé súdne konanie zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru, ktorý by mohol byť predmetom posudzovania ústavnosti postupu najvyššieho súdu v konaní o veci samej.

Keďže sťažovateľ namietané porušenie čl. 12 ústavy, ako aj základného práva vlastníť majetok zaručeného v čl. 20 ods. 1 ústavy odvodzoval práve od porušenia základného práva na súdnu ochranu zaručeného v čl. 46 ods. 1 ústavy, ústavný súd konštatuje, že ak rozhodnutím najvyššieho súdu v označenom konaní nemohlo dôjsť k porušeniu čl. 46 ods. 1 ústavy, potom už neprichádzalo do úvahy ani vyslovenie porušenia čl. 12 a čl. 20 ods. 1 ústavy.

Ústavný súd tu poukazuje aj na svoju stabilizovanú judikatúru (napr. II. ÚS 78/05, IV. ÚS 301/07), ktorej súčasťou je aj právny názor, že všeobecný súd zásadne nemôže byť sekundárnym porušovateľom základných práv a práv hmotného charakteru, ak toto porušenie nevyplývalo z toho, že všeobecný súd súčasne porušil ústavno-procesné princípy vyplývajúce z čl. 46 až čl. 48 ústavy, resp. čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Na základe uvedeného ústavný súd podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde sťažnosť sťažovateľa proti napadnutému rozsudku najvyššieho súdu už pri jej predbežnom prerokovaní odmietol pre zjavnú neopodstatnenosť.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti namietal porušenie základného práva na súdnu ochranu zaručeného v čl. 46 ods. 1 ústavy aj v spojení s čl. 1 ods. 1, ktorý však nie je ustanovením o základných právach a slobodách, ale sú v ňom vyjadrené základné atribúty slovenskej štátnosti, ktorého prípadné porušenie vo vzťahu k sťažovateľovi by nevyhnutne „našlo“ svoj výraz v súčasnom porušení toho-ktorého konkrétneho základného práva alebo slobody zaručeného v druhej hlave ústavy. Keďže ústavný súd sťažovateľom namietané porušenie ním označeného konkrétneho základného ako ani iného práva nezistil, touto časťou sťažnosti sa už nezaoberal.

Vzhľadom na to, že sťažnosť bola odmietnutá ako celok a rozhodnutie o zrušení napadnutého rozsudku najvyššieho súdu, ako aj rozhodnutie o priznaní trov konania je viazané na vyslovenie porušenia práva alebo slobody sťažovateľa (čl. 127 ods. 2 prvá veta ústavy), ústavný súd o tej časti sťažnosti, ktorou sa sťažovateľ domáhal ich priznania, už nerozhodoval.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 24. júla 2014